

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 402: Vừa Diệt Vừa Khởi, Vốn Không Có Vật Thật, Giống Như Hoa Đóm Giữa Hư Không, Huyền Có Chứ Không Thật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 034)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tùy diệt tùy khởi, tịnh vô thật vật, do chi không hoa, huyền hữu vô thực.】 (Vừa diệt vừa khởi, vốn không có vật thật, giống như hoa đóm giữa hư không, huyền có chứ không thật).

Thành thật mà nói, đây không chỉ là nói về lý, mà trong lý có sự, chính là những hiện tượng ngay trước mắt chúng ta. Nói một cách gần gũi hơn, thân tướng của chúng ta, những hiện tượng trong môi trường xung quanh đời sống hằng ngày của chúng ta; môi trường thì chẳng ngoài hoàn cảnh nhân sự (những người qua lại với chúng ta), và hoàn cảnh vật chất (sự thọ dụng về cái ăn, cái mặc, chỗ ở, đi lại của chúng ta), rốt cuộc là gì? Đó chính là “niệm niệm tương tục, tùy diệt tùy khởi” (từng niệm nối tiếp nhau, vừa diệt vừa khởi), vốn không có thứ gì cả, giống như hoa đóm giữa hư không.

Hoa đóm giữa hư không (không hoa), Phật trong kinh thường dùng tỷ dụ này; trong hư không quả thật chẳng có hoa đóm, khi nào thì nhìn thấy trong hư không có hoa đóm? Khi mắt bị bệnh, liền nhìn thấy hoa đóm giữa hư không; chư vị ai từng bị bệnh về mắt sẽ có kinh nghiệm này, nhìn thấy trong hư không có hoa đóm, nhìn thấy trên ngọn đèn có bóng mờ lơ lơ, mắt có tật bệnh thì sẽ thấy bóng mờ, trong hư không liền hiện ra hoa đóm. Người có con mắt khỏe mạnh thì không nhìn thấy, trong hư không chẳng có hoa đóm, trên ngọn đèn cũng chẳng có bóng mờ. Điều này nói lên rằng đó là giả, không phải là thật; quý vị nhìn sai rồi, đó là ảo giác của quý vị.

“Huyền hữu vô thực” (Huyền có chứ không thật), ảo giác dường như là có, nhưng kỳ thực là không có. Quý vị cần phải hiểu rõ, chân thật mà nói thì vốn không có cái thân này, chẳng những không có cái thân này, mà cũng chẳng có

cái tâm này. Cái tâm khởi tâm động niệm của chúng ta, không có! Cái tâm khởi tâm động niệm chính là Tám thức, Năm mươi một tâm sở; Tám thức, Năm mươi một tâm sở là giả chứ không phải thật, đây đều là pháp hữu vi. Kinh Kim Cang ở phần sau có nói: “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh” (Hết thảy pháp hữu vi, như mộng ảo bọt bóng). Cho nên chẳng những cái thân này không có, mà cái tâm có khả năng tư duy suy tưởng, khởi tâm động niệm kia cũng không có; đây là nói cho quý vị nghe về chân tướng, giảng cho quý vị rõ về sự thật.

Quý vị hiện tại sống đau khổ đến thế, sống đáng thương đến thế, nguyên nhân là do đâu? Do quý vị đem những thứ huyễn có, không thật coi là có thật, vô lượng vô biên những khổ não liên sinh ra từ chính chỗ này, có oan uổng hay không cơ chứ! Vốn dĩ là sự việc không hề có, mà ngày ngày lại khởi vọng tưởng, ngày ngày phải sống những chuỗi ngày đau khổ; nếu quý vị hoát nhiên tỉnh ngộ thấu rõ, thì quý vị sẽ được đại tự tại! Đến lúc đó mới thấu hiểu sự thật chân tướng, rồi thì quý vị ở thế gian này, ngày ngày rong chơi, ngày ngày du hí, du hí thân thông, vô cùng vui vẻ, vĩnh viễn không còn khổ đau nữa. Tại vì sao? Vì quý vị đang trải qua tháng ngày “nhất như bất nhị”; nhất như bất nhị chính là đời sống của chư Phật và các bậc Đại Bồ Tát. Quý vị đã tự nâng tầm chính mình lên rồi, sống đời sống của Phật Bồ Tát, không còn tiếp tục trôi lăn trong lục đạo luân hồi nữa.

“Cổ viết: Bất phạ niệm khởi, chỉ phạ giác tri” (Cho nên nói: Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm). Niệm, thật sự không có hề hấn gì, bởi vì niệm và vô niệm là một chứ không phải hai. Biết được niệm và vô niệm là một chứ không phải hai, thì đó chính là giác ngộ rồi. Cho nên có niệm không đáng sợ, chỉ sợ quý vị không giác ngộ. Giác ngộ rồi, quý vị chính là Phật, là Bồ Tát; không giác ngộ, quý vị là phàm phu sinh tử. Ranh giới đó chỉ nằm ngay trong một niệm này, sự khác biệt giữa chúng sinh và Phật cũng chỉ ở trong một niệm mà thôi.